

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om planlægning af Køge Bugt-området.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 13, fremsættelsen i tidenden sp. 32).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hougaard: Også dette lovforslag er en ganganger. Et tilsvarende forslag blev fremsat den 4. maj i år og var til første behandling den 10. maj. Jeg gjorde dengang nogle betragtninger gældende, som jeg ikke skal gentage i enkeltheder. Jeg pegede på den trang til udflytning fra storbyen, som findes både hos boligsøgende og erhvervs-virksomheder, og jeg pegede på, at der er optaget nord og vest for København, således at Køge Bugt-området snart er det eneste område, hvor man kan regne med at en udflytning kan finde sted. Jeg pegede også på, at vi netop i dette område har et typisk eksempel på, hvad der kan ske, når at planløst byggeri finder sted. Jeg pegede på det, der skete, efter at cementvejen langs Køge Bugt blev anlagt, hvordan det har udviklet sig dér siden, og hvilke vanskeligheder det volder os nu. Og så sagde jeg, at det må da være både det bedste og det billigste, når baneanlæg, vejanlæg og bebyggelse skal finde sted, at udføre det efter en plan, som virkelig har fremtiden for øje. Nu er kommunerne langs Køge Bugt jo relativt små landkommuner, som har visse vanskeligheder ved selv at gennemføre det, som vil være nødvendigt, og derfor fandt jeg dengang — og det finder jeg stadig væk — at den højtærede ministers forslag var et ord i rette tid, eller bedre sagt på høje tid.

Desværre blev lovforslaget ikke gennemført i forsommeren. Det er meget beklageligt. Alle var egentlig enige om, at det haster med at få gjort noget i dette område. Mon ikke den forsinkelse, der opstod, egentlig skyldes noget af en misforståelse? Man antydede jo, at forslaget skulle være et

indgreb i det kommunale selvstyre, men hvis man nærmere studerer lovforslaget, ministerens svartale på ordførertalerne den 10. maj og de oplysninger, ministeren har givet som svar på de spørgsmål, der af folketingsudvalget blev stillet, viser det sig tydeligt, at det ikke er tilfældet. De kommunale repræsentanter i udvalget vil have den afgørende indflydelse på udvalgets arbejde, og det mener jeg absolut også de bør have. I øvrigt har sognerådsforeningerne i begge amter givet tilslutning til principperne i forslaget, og det er også gjort klart, at de eventuelle opkøb af arealer, som omtales i lovforslagets § 5, først kan foretages, efter at udvalget har foretaget indstilling derom; og udvalget, ja, det er altså dér, hvor de kommunale repræsentanters stilling er afgørende. Udvalgets opgave er egentlig klart udtrykt i de to første linjer i lovforslaget. Det er dets formål at bistå kommunerne i området langs Køge Bugt o. s. v., bistå med råd og dåd. Vi er enige med ministeren i, at et sådant udvalg må nedsættes, og at det må ske hurtigst muligt. Vi vil gerne gå med til en udvalgsbehandling, og dér kan vi drøfte sammensætningen af udvalget. Det er muligt, at der, som det er fremført, skal repræsentanter for andre dele af befolkningen med i udvalget; det kan vi tale om. Men forudsætningen må efter vor mening være, at det er de kommunale repræsentanter, som er i overvægt.

Vi vil altså gerne gå med til en udvalgsbehandling, men vi finder ikke, at det vil tjene formålet, at det eventuelle folketingsudvalg kaster sig ud i langvarige drøftelser af enkeltheder med hensyn til de undersøgelser og foranstaltninger, som det påtænkte udvalg skal foretage. Det ville kun på ny forsinke sagen, som — det er vi alle sammen enige om — haster.

Jeg skal ud fra det, jeg her har sagt, på mit partis og egne vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling og vil i øvrigt gerne slutte, som jeg gjorde sidst, med at gentage, at vestmotorvejen nu må gennemføres snarest muligt.